

Чочо грабна пржтъ отблизо
И зашиба смѣлъ, сърцатъ;
Плодътъ зрѣли отъ дървото
Се посипа като градъ.

Сѣти го пазачътъ вѣренъ
И повдигна си глава,
Заръмжа, показа зѣби —
Зла закана бѣ това.